

Folketingets Social- og Ældreudvalget

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 4487

Doknr.
604675

Dato
29-08-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 19. august 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 561 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 561:

"Vil ministeren kommentere artiklen, "Benamputerede Berit får afslag på trappelift af kommune: Det er chikane, mener professor", bragt på DR's hjemmeside den 18. august 2022, og herunder redegøre for, om ministeren mener, det er rimeligt og lovmedholdeligt, at en kommune afslår at bevilge en borger med handicap et hjælpemiddel, der er en forudsætning for, at borgeren kan komme ind og ud af sit hjem?"

Svar:

Alle borgere med behov for hjælp og støtte skal naturligvis have den hjælp, som de har krav på efter lovgivningen, og som modsvarer deres hjælpebehov. Kommunen skal i samarbejde med borgeren yde borgeren hjælp med respekt for dennes behov for værdighed, integritet og mulighed for at leve et så normalt liv som muligt.

Jeg kan oplyse, at servicelovens § 116 forpligter kommunen til at yde hjælp til indretning af bolig til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når indretningen er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende.

Hvis kommunen vurderer, at der er tale om mere omfattende og bekostelige ændringer af boligen, skal kommunen undersøge, om en mere hensigtsmæssig eller økonomisk afhjælpning af boligforholdene, eventuelt ved flytning til anden egnet bolig, kan tilvejebringes jf. Ankestyrelsens principmeddelelse 13-17. Det bør i denne forbindelse tages i betragtning, at boligen skal være egnet til benyttelse gennem et længere tidsrum, og at udgifterne ved ændringerne må anses for rimelige i forhold til de opnåede brugsmæssige fordele. Kommunen skal undersøge, hvilke konkrete ændringer der er nødvendige for samlet set at gøre boligen egnet til borgerens ophold, og hvilke udgifter disse ændringer medfører. Der skal også være konkrete lægelige oplysninger om den forventede udvikling i borgerens funktionsniveau.

Det fremgår yderligere af Ankestyrelsens principmeddelelse 13-17, at en trappelift almindeligvis ikke vil være en så omfattende og bekostelig ændring af boligen, at etableringen af denne alene kan begrunde, at kommunen skal

undersøge, om det vil være mere hensigtsmæssigt, at borgeren flytter til en anden bolig.

Jeg kan yderligere oplyse, at kommunen har en generel forpligtelse til at handle økonomisk ansvarligt. Det betyder, at kommunen skal inddrage både faglige og økonomiske hensyn, når der skal træffes afgørelse. Hensynet til kommunernes økonomi kan dog aldrig stå alene, da kommunens afgørelse skal baseres på en konkret, individuel vurdering af borgerens behov. Kommunen må derfor aldrig vælge, udsætte, indstille eller reducere en indsats alene ud fra økonomiske overvejelser.

Jeg noterer mig, at det fremgår af en opdatering af artiklen, at kommunen har valgt at lave en ny afgørelse, så borgeren får mulighed for at klage til Ankestyrelsen.

Afslutningsvist vil jeg understrege, at kommunerne skal iagttage formålet med servicelovens bestemmelser, når de træffer en afgørelse efter serviceloven, samt det generelt gældende kompensationsprincip, hvorefter borgere med nedsat funktionsevne tilbydes ydelser og hjælpeforanstaltninger for i videst muligt omfang at kompensere for og minimere konsekvenserne af deres funktionsnedsættelse. Såfremt man som borger oplever, at en kommune ikke lever op til dette ansvar, vil jeg opfordre til, at man klager til Ankestyrelsen.

Med venlig hilsen
Astrid Krag